ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ - ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑΙ
Διεύθυνσις 32—02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 8ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2311
ΠΕΜΠΤΗ
1
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
1959
Τιμὴ φύλλου Δραχ. 1,50

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

ΑΡΧΙΖΕΙ ΜΕ ΒΑΡΕΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟ 1959

Ἡ εἰρήνη θ' ἀπειληθῇ σοβαρῶς εἰς τὸ Βερολῖνον

Ο ΨΥΧΡΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ ΕΜΜΕΣΩΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ὁ ψυχρὸς πόλεμος ἐσημείωσε, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λήξαντος ἔτους, δύο παγερὰς ἐξάρσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπιβαρύνουν τὸ 1959 μὲ μίαν κληρονομίαν ἀνησυχητικήν.

Εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ψυχροῦ πολέμου πρέπει νὰ καταταγῇ ἡ κρίσις εἰς τὸ στενὸν τῆς Φορμόζας, καίτοι, ἐπὶ τέσσαρας ὁλοκλήρους μῆνας, ἐκδηλώνεται μὲ πραγματικὸν πῦρ. Δὲν πρόκειται, φυσικά, περὶ πολέμου. Ἡ κομμουνιστικὴ Κίνα, μᾶλλον πρὸς ἀντιπερισπασμὸν τῆς κοινῆς γνώμης, ἡ ὁποία συνταράσσεται ἀπὸ τὴν βιαίαν ἐπιβολὴν ζωῆς στρατῶνος ἢ μοναστηρίου εἰς τὰ δημιουργηθέντα «κοινόβια», ἐδημιούργησε τὸ ζήτημα τῶν νήσων Κεμόϋ, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται ἐγγύτατα τῶν ἠπειρωτικῶν της ἀκτῶν. Εἶναι λίαν ἀπίθανον νὰ ἐπεδίωξε τὴν ἐξουδετέρωσίν των ἐκ φόβου ἐθνικιστικῆς ἀποβάσεως. Ἡ σθεναρά, ἐξ ἄλλου, στάσις τῆς Ἀμερικῆς, ἡ ὁποία ἐπροστάτευσε μὲ τὸν ἀσιατικόν της στόλον τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν νήσων, κατέδειξεν ὅτι ἡ ἡγέτις τοῦ ἐλευθέρου κόσμου δὲν πτοεῖται.

Ἀπομένει κατὰ τοὺς προσεχεῖς μῆνας νὰ ἀποδειχθῇ τὸ ἴδιον εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπου ἀπὸ τοῦ τέλους Νοεμβρίου ἐδημιουργήθη, μέσα εἰς τὸ Βερολῖνον, σοβαρὰ ἑστία ἀνησυχιῶν. Ὁ Κροῦστσεφ ἔδωσε καιρὸν εἰς τοὺς δυτικούς, ἐπὶ 6 μῆνας, διὰ νὰ «σκεφθοῦν» ἐπὶ τῆς προτάσεώς του νὰ γίνῃ ἡ παλαιὰ γερμανικὴ πρωτεύουσα ἐλευθέρα ἀποστρατιωτικοποιημένη πόλις. Οὔτε καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εἶναι εὔλογον νὰ σκεφθῇ κανείς, ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἀνησυχεῖ εἰδικῶς ἐκ τῆς παρουσίας 10.000 ἀνδρῶν τῶν τριῶν δυτικῶν συμμάχων εἰς τὸ δυτικὸν τμῆμα τοῦ Βερολίνου. Οὔτε ἀκόμη δύναται να ἀνησυχῇ ἀπὸ τὴν διατήρησιν ὁλοκλήρου τοῦ τμήματος τούτου, τὸ ὁποῖον εἶναι μία προκεχωρημένη φρουρὰ τῶν Δυτικῶν 100 μίλια ὄπισθεν τοῦ Παραπετάσματος. Πρόκειται περὶ πολέμου νεύρων διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ἰδίως μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν προσπαθειῶν κατευνασμοῦ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος.

Εἶχεν ἀρχίσει τὸ 1958 μὲ τὴν ἐλπιδοφόρον δήλωσιν τοῦ Ἀϊζενχάουερ, ὅτι ἦτο διατεθειμένος νὰ παρακαθήσῃ εἰς διάσκεψιν ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου, ὅπως ἦτο ἡ πρότασις τοῦ Κροῦστσεφ. Ὀκτὼ μῆνες ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων κατέληξαν εἰς νέαν πρότασιν τοῦ Κροῦστσεφ, ὅπως, ἀντὶ διασκέψεως τῶν 5 Μεγάλων, συγκληθῇ ἔκτακτος συνέλευσις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν μὲ συμμετοχὴν προσωπικῶς τῶν ἡγετῶν τῶν κρατῶν, μικρῶν ἀναμὶξ μετὰ μεγάλων... Ἦτο φανερόν, ὅτι ἐν ὄψει ἀδυναμίας θετικῆς τινος συμφωνίας μεταξὺ τῶν ρυθμιστῶν τῆς παγκοσμίου ἐξελίξεως ἐπεδιώκετο ἕν προπαγανδιστικὸν πυροτέχνημα, τὸ ὁποῖον καὶ τελικῶς δὲν ἠνάφθη... Εἰς ματαίωσιν κατέληξε, μετὰ κοπιώδη ἐργασίαν 51 ἡμερῶν καὶ ἡ εἰς Γενεύην προσπάθεια διὰ τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας περὶ καταπαύσεως τῶν θερμοπυρηνικῶν δοκιμῶν... Ἀπερρίφθη ὁριστικῶς καὶ τὸ ἀμερικανικὸν σχέδιον «ἀνοικτοῖ οὐρανοί», τὸ προβλέπον ἀεροπορικὸν ἔλεγχον ἐδάφους διὰ τὴν περίπτωσιν τελείας διακοπῆς τῆς παραγωγῆς ἀτομικῶν ὅπλων. «Δὲν ἐπιθυμοῦμεν ξένα ἀεροπλάνα νὰ ἵπτανται ὑπὲρ τὸ ἔδαφός μας καὶ δὲν μᾶς εὐχαριστεῖ ἡ ἰδέα τῆς πτήσεως ρωσσικῶν ἀεροπλάνων ὑπὲρ τὸ ἀμερικανικὸν ἔδαφος», ἐδήλωσεν ὁ Κροῦστσεφ... Διὰ τοῦτο καὶ ἔσπευσε νὰ ζητήσῃ ἔκτακτον σύνοδον τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, ὅταν ἀμερικανικὰ ἀεροπλάνα, φέροντα ὑδρογονοβόμβας, ἐθεάθησαν προσεγγίζοντα τὴν σοβιετικὴν μεθόριον, κατὰ τὸν παρελθόντα Ἀπρίλιον...

Ὄχι μόνον ἀπέτυχον λοιπὸν κατὰ τὸ 1858 ὅλαι αἱ προσπάθειαι χαλαρώσεως τῆς διεθνοῦς ἐντάσεως, ἀλλὰ καὶ ἐδημιουργήθησαν νέαι ἐξάρσεις τοῦ ψυχροῦ πολέμου, τῶν ὁποίων σοβαρωτέρα εἶναι ἡ τοῦ Βερολίνου. «Δὲν θὰ γίνῃ, βέβαια, πόλεμος χάριν τοῦ Βερολίνου!», εἶναι τὸ σύνθημα τῆς ἀνατολικῆς προπαγάνδας. Εἰς τοῦτο ἡ δυτικὴ ἀπαντᾶ, ὅτι δὲν πρόκειται ποσῶς περὶ τῆς πόλεως τῶν 3 ἑκατομμυρίων πολιτῶν, οὔτε ἀκόμη περὶ τῆς τύχης τῆς ὅλης Γερμανίας τῶν 72 ἑκατομμυρίων, ἀλλὰ περὶ ὅλης τῆς Εὐρώπης, ἂν μὴ περὶ τῆς τύχης ὅλου τοῦ κόσμου. Αὐτὴν τὴν στιγμήν, καρδιὰ τοῦ κόσμου παραμένει ἡ Εὐρώπη· καρδιὰ τῆς Εὐρώπης εἶναι πάντοτε ἡ Γερμανία, ἡ μεγαλυτέρα ἀριθμητικῶς καὶ δυναμικῶς μετὰ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν δύναμις ἐν Εὐρώπῃ· καρδιὰ τῆς Γερμανίας εἶναι τὸ Βερολῖνον· ἑπομένως τὸ Βερολῖνον εἶναι καρδιὰ τοῦ κόσμου καὶ τὸ ἂν αὐτὴ ἡ καρδιὰ θὰ κτυπᾷ ἐλεύθερα, θὰ ἐπηρεάσῃ τὸν ἐλεύθερον παλμὸν ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου. Φοβοῦνται οἱ δυτικοί, ὅτι μετὰ ἐνδεχομένην ἀποχώρησιν τῶν στρατευμάτων των ἀπὸ τὸ Βερολῖνον, ἡ πόλις δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀντιστῇ εἰς μίαν ἑπομένην «δόσιν» σοβιετικῆς πιέσεως, ὅτι ἐν συνεχείᾳ θὰ ἐκυριεύετο ὁλόκληρος ἡ δυτικὴ Γερμανία. Τοῦτο, θὰ ἐσήμαινεν: 1) Ἐνσωμάτωσιν εἰς τὸ ἀνατολικὸν μπλὸκ ἑνὸς τεραστίου παραγωγικοῦ συγκροτήματος, τοῦ ὁποίου εἶναι ἐκφραστικοὶ τρεῖς καὶ μόνον ἀριθμοί: 25 ἑκατομμύρια τόννοι χάλυβος, 160 ἑκατομμύρια τόννοι ἄνθρακος καὶ 90 δισεκατομμύρια κιλοβατωρῶν ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας. 2) Μετακίνησιν τῶν ἀνατολικῶν συνόρων 150 μίλια πρὸς δυσμάς. 3) Κυρίως, ἀπώλειαν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Ἀμερικὴν καὶ κατάκτησιν τῆς Εὐρώπης, εἰς πρώτην φάσιν, ἀπὸ τὸ κῦμα τῆς οὐδετερότητος, πρὶν ἀπὸ τὸ καθαυτὸ κῦμα, τὸ ρωσσικόν...

Τὸ ζήτημα τοῦ Βερολίνου ἑπομένως, τὸ ὁποῖον κληροδοτεῖ ὁ «Ἄη—Βασίλης» εἰς τὸ 1959, εἶνα ἕνα πολὺ ἐπικίνδυνον πολεμικὸν ἄθυρμα. Ἡ ἀγωνία διὰ τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον θὰ τὸ χρησιμοποιήσουν, θὰ βαρύνῃ ἐπὶ τῶν πρώτων μηνῶν τοῦ νέου ἔτους, διὰ νὰ κορυφωθῇ κατὰ τὸ θέρος.

Ἐν τῷ μεταξύ, εἶναι ἱκανοποιητικὸν τὸ ὅτι εἰς ἄλλους τομεῖς συγκρούσεως ἐπετεύχθη ἠρεμία. Ἡ κρίσις τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἡ ὁποία τὸν παρελθόντα Ἰούλιον, ἠπείλησε πρὸς στιγμὴν γενικωτέραν ἀνάφλεξιν, ἔληξε μὲ μίαν ἁπλῆν βασιλικὴν σφαγὴν εἰς τὸ Ἰρὰκ καὶ μὲ παλινδρομικὴν κίνησιν τῶν ἀγγλοαμερικανικῶν στρατευμάτων εἰς Λίβανον καὶ Ἰορδανίαν. Ἡ κρίσις εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἠρέμησεν ἐπίσης, χάρις εἰς τὸν Ντὲ Γκώλ. Ἡ δὲ κρίσις εἰς τὸ Διάστημα ἐγνώρισε λήγοντος τοῦ ἔτους ἰσοπαλίαν μεταξὺ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἂν μὴ ἐλαφρὰν ὑπεροχὴν τῆς δευτέρας μὲ τὰς τελευταίας ἐπιτυχίας της. Ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἰσορροπίας καὶ εἰς τὸν σπουδαῖον τοῦτον τομέα ἴσως νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ἐξέλιξιν τῶν παγκοσμίων ὑποθέσεων, ἀφοῦ ἀπηλλάγησαν οὐ μόνον οἱ Ἀμερικανοὶ ἀπὸ τὸ «σύμπλεγμα κατωτερότητος», ἀλλὰ καὶ οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ ἐν γένει. Δὲν θὰ ἦτο παράτολμον νὰ εἰκάσῃ κανείς, ὅτι ἡ νέα ὄξυνσις τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς δὲν εἶναι παρὰ προσπάθεια ψυχολογικῆς ὑπερπηδήσεως τῆς σαφοῦς πλέον ἰσορροπίας τῶν δυνάμεων. Καὶ τοῦτο θ' ἀπετέλει μίαν ἐλπίδα διὰ τὴν αἰσίαν ἔκβασιν τῶν ἐπὶ θύραις ἐρίδων...

Παραμένει, ἐν τούτοις γεγονὸς ἡ ἔντασις τοῦ διεθνοῦς «ψύχους». Καὶ τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ ἔχῃ ἐπίδρασιν ἐν Ἑλλάδι. Δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι ἔσχεν ἤδη, εἰς δύο ἑλληνικοὺς τομεῖς: τὸ Κυπριακὸν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν πολιτικὴν ἐξέλιξιν. Ἡ ἔντονος προσπάθεια τῆς Βρετανίας πρὸς ἐξεύρεσιν κάποιας λύσεως διὰ τὸν παραμερισμὸν τοῦ Κυπριακοῦ ἀπὸ τὴν ἐπικαιρότητα (ἄφιξις τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Λόϋντ καὶ τοῦ κυβερνήτου τῆς νήσου κ. Φοὺτ κατὰ Φεβρουάριον εἰς Ἀθήνας, ἐπίσκεψις τοῦ Βρετανοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μὰκ Μίλλαν εἰς Ἀθήνας καὶ Ἄγκυραν κατὰ Αὔγουστον, μεσολάβησις τοῦ κ. Σπάακ καὶ εἰδικὴ συνεδρίασις τοῦ ΝΑΤΟ), ὡς καὶ ἡ σοβαρὰ ἑλληνικὴ συμβολὴ εἰς χαλάρωσιν (ἐκεχειρίαι τῆς ΕΟΚΑ, ἐγκατάλειψις τῆς αὐτοδιαθέσεως ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἐκτὸς ἢ καὶ ἐντὸς τῆς βρετανικῆς Κοινοπολιτείαν) πρέπει νὰ ἑρμηνευθοῦς ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς σκληρύνσεως τῆς διεθνοῦς ἀντιθέσεως, ἐπιβαλλούσης περισσοτέραν συνοχὴν εἰς τὸ συμμαχικὸν στρατόπεδον.

Ἐξ ἄλλου, ἡ διεθνὴς κατάστασις, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπουσιάζει ἡ οὐδετέρα μερὶς ὡς αἰσθητὸς παράγων, ἐπέφερε στασιμότητα ἐν Ἑλλάδι τοῦ οὐδετεροφίλου ρεύματος, μὲ δύο ἐκδηλώσεις: 1) τὴν τελείως ἀνώδυνον συνάντησιν τοῦ κ. Ἀβέρωφ μετὰ τῶν Τίτο καὶ Νασὲρ διὰ μίαν ἁπλῆν βελτίωσιν τῶν μεταξὺ τῶν τριῶν χωρῶν ἐμπορικῶν καὶ μορφωτικῶν σχέσεων, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναφορᾶς εἰς θέματα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, 2) τὴν ἐπίσης ἀνώδυνον ἀποχὴν τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῶν εἰς τὸν ΟΗΕ ψηφοφοριῶν περὶ Κίνας καὶ Οὐγγαρίας. Εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξέλιξιν, ὅμως, ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ἡ ἐπίδρασις τῆς διεθνοῦς ἀποτυχίας τῆς οὐδετεροφίλου κινήσεως δύναται νὰ ἀναζητηθῇ εἰς τὴν περίφημον «πόλωσιν», ἡ ὁποία ἤρχισεν ἐντόνως διαμορφουμένη κατὰ καὶ μετὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 11ης Μαΐου. Προβλέπεται δέ, ὅτι παρὰ πᾶσαν ὑποκειμενικὴν προσπάθειαν, ἡ πόλωσις θέλει ὀγκοῦται ἀντικειμενικῶς σὺν τῷ χρόνῳ, ὁπότε ἡ διέξοδος δὲν θὰ εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὸν σχηματισμὸν εἰς τὸν χῶρον τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἰσχυρᾶς παρατάξεως μὲ σαφεστέραν πρὸς τὰ δεξιὰ ἀπόκλισιν, ἀλλὰ μὲ πρόγραμμα περισσότερον προοδευτικόν. Ἀσφαλῶς δὲ πρωταγωνισταὶ τῶν ἀναμενομένων ἐξελίξεων κατὰ τὸ νέον ἔτος θὰ εἶναι οἱ κ.κ. Βενιζέλος, Παπανδρέου καὶ Μαρκεζίνης, οἱ ὁποῖοι, φαίνεται, ὅτι ἀπὸ τὴν σκοπιάν του ἕκαστος ἔχουν ὀρθῶς συλλάβει τὸ σημερινὸν πνεῦμα τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ὡς ἀπαιτούσης ἕνα νέον ὀργανισμὸν πέραν τῶν ὁρίων τοῦ κέντρου, μᾶλλον σύμφωνον πρὸς τὸ κρατοῦν διεθνὲς κλῖμα.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΧΑΡΙΣ

Ἡ ἀπόφασις τοῦ κυβερνήτου τῆς Κύπρου διὰ τὴν μετατροπὴν 6 θανατικῶν ποινῶν εἰς τοιαύτας ἰσοβίων (!) δεσμῶν μαρτυρεῖ τὴν διάθεσιν τῶν Ἄγγλων νὰ διευκολύνουν μίαν πρόσκαιρον λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ. Πάντως, ἡ παραίτησις τοῦ κ. Φοὺτ ἀπὸ ὀλίγον αἷμα εἶναι μηδαμινῆς ἀξίας ἐν συγκρίσει μὲ τὴν ἑλληνικὴν παραίτησιν ἀπὸ τῆς αὐτοδιαθέσεως...

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

Μὲ ἀνακούφισιν ἠκούσθη ἡ πληροφορία, ὅτι αἱ νέαι φορολογικαὶ δηλώσεις συνετάγησαν ἐπὶ τὸ ἁπλούστερον. Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν εἶναι ἀξία συγχαρητηρίων. Ἄλλως τε, συμφέρον τοῦ δημοσίου εἶναι νὰ προκαλῇ εἰς τοὺς πολίτας ἀφαίμαξι, ἀλλὰ ὄχι καί... κεφαλόπονον!

ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ

Ἁρμοδία ἀνακοίνωσις περὶ τῆς ἐτησίας τακτικῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τῆς σήμερον, ἀναφέρει ποῖοι ἔχουν «δικαίωμα» ἐγγραφῆς εἰς τοὺς καταλόγους. Ἀλλὰ διατί δικαίωμα; Ἔχουν οἱ ἴδιοι καὶ ὑποχρέωσιν. Καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ προβάλλεται ἡ ὑποχρέωσις ταυτοχρόνως, ἂν μὴ κατὰ προτεραιότητα ἀπὸ τὸ δικαίωμα. Καὶ μάλιστα νὰ ληφθοῦν μέτρα ἀποτελεσματικὰ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως πάντων. Μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς προσεχοῦς ἐκδόσεως νέων ταυτοτήτων δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ ἀναφέρεται κάπου καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐκλογικοῦ βιβλιαρίου, ἄνευ τοῦ ὁποίου νὰ μὴ θεωρῆται ἐπαρκὲς τὸ δελτίον ταυτότητος.

ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΥΔΑΤΑ

Ὁ βουλευτὴς Ἀθηνῶν κ. Βρανόπουλος ζητεῖ τὴν λῆψιν μέτρων διὰ νὰ φθηνήνουν τὰ ἐμφιαλωμένα μεταλλικὰ ὕδατα, ποὺ κατήντησε νὰ πωλοῦνται ὅσον καὶ τὸ κρασὶ ἢ τὸ γάλα, ἐνῷ εἶναι τοῦ Θεοῦ νεράκι. Προτείνει τὴν κρατικοποίησιν ὅλων τῶν πηγῶν. Θὰ ἔπρεπε, ὅμως, νὰ διεξαχθῇ προηγουμένως ἔρευνα διὰ τὸ κόστος τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων. Καὶ ἂν ὑπάρχουν περιθώρια μειώσεως τῶν τιμῶν, ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι λύσεις, πλὴν τῆς κρατικοποιήσεως. Εἶναι, πάντως, ἀπαράδεκτος ἡ σημερινὴ κατάστασις.

Διάγγελμα τοῦ Βασιλέως ὑπὲρ παγκοσμίου εἰρήνης

«Οἱ ἡγέται τῶν ἐθνῶν ἂς πλησιάσουν ἀλλήλους καὶ ἂς ἀπαρνηθοῦν τὴν δυσπιστίαν καὶ τὰς ἀπειλάς»

ΕΥΧΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ Βασιλεὺς ἀπευθύνει τὸ κάτωθι διάγγελμα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει 1959:

«Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Νέου Ἔτους ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω πρὸς τὸν λαόν μου τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην μου καὶ ν' ἀπευθύνω αὐτῷ τὰς καλλιτέρας μου εὐχάς. Ἡ μεγαλυτέρα εὐτυχία μου συνίσταται εἰς τὴν ἀγάπην μου πρὸς τὸν λαόν μου καὶ τὸ αἴσθημα τῆς ἀμοιβαίας μετ' αὐτοῦ κατανοήσεως. Ἡ σκέψις μου πάντοτε στρέφεται περὶ τὸ μέλλον καὶ τὴν εὐτυχίαν σας.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος παρέστημεν μάρτυρες τῆς ἐξελίξεως διηπειρωτικῶν βλημάτων καὶ δορυφόρων, ταχέως πρόκειται δὲ νὰ ἴδωμεν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ Διάστημα.

Ἡ τρομακτικὴ αὕτη πρόοδος ἔφερεν ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὸ δίλημμα τῆς ἐκλογῆς μεταξὺ δύο δρόμων, ὁδηγούντων πρὸς τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν δόξαν, ἢ τὴν εὐγενῆ πρόοδον, ἢ πρὸς τὴν ὁλικὴν καταστροφήν. Οὐδέποτε ἄλλοτε εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος ἐδέχθημεν μέσῳ τοῦ ἰδίου ἡμῶν πνεύματος τόσον ἔντονον τὴν θείαν πρόσκλησιν, ὅπως ἐκλέξωμεν μεταξὺ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.

Πιστεύω βαθύτατα ὅτι ὁ χρόνος πρὸς ἐκλογὴν εἶναι πολὺ βραχὺς καὶ ὅτι τὸ καιροφυλακτοῦν κακὸν ἐργάζεται δραστηρίως διὰ νὰ φέρῃ τὴν ἐρήμωσιν, τὸ χάος καὶ τὴν δυστυχίαν, ἐκτὸς ἂν ὅλοι οἱ ὑπεύθυνοι ἡγέται τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς προβοῦν εἰς ὑπεραν θρώπους προσπαθείας, διὰ νὰ ἀποφευχθῇ μία τοιαύτη καταστροφή.

Ἡ πρόσκλησις καὶ τὸ δίλημμα δὲν προβάλλονται μόνον εἰς ἕκαστον ἐξ ἡμῶν ὡς ἄτομον, ἀλλὰ κυρίως εἰς τοὺς ἡγέτας ὅλου τοῦ κόσμου. Εἶμαι εὐτυχὴς διότι οἱ ἡγέται τῆς μερίδος τοῦ κόσμου, εἰς ἣν καὶ ἡμεῖς ἀναποσπάστως ἀνήκομεν, ἔχουν ἐπίγνωσιν τοῦ κινδύνου, οὐδέποτε θὰ καταφύγουν εἰς πόλεμον καὶ ἐργάζονται εἰλικρινῶς καὶ ἐντατικῶς διὰ τὴν εἰρήνην.

Ὑψώνω σήμερον τὴν φωνήν μου καὶ εὔχομαι εὐτυχίαν εἰς τὸν λαόν μου, ἐλπίζων νὰ φθάσῃ αὕτη εἰς τὰ ὦτα ἐκείνων οἱ ὁποῖοι φέρουν ὡς καὶ ἐγὼ τὴν εὐθύνην τῆς εὐτυχίας τῶν λαῶν των.

Ἀπὸ τοῦ σεμνοῦ ἑλληνικοῦ βήματος καλῶ ὅλους τοὺς ἡγέτας, οἵτινες διαθέτουν μεγαλυτέραν ἐμοῦ διὰ τὸ καλὸν ἢ τὸ κακὸν δύναμιν, νὰ ἀναλογισθοῦν καὶ νὰ ἐρωτήσουν ἑαυτοὺς ἐὰν ἡ δύναμίς των ἀποτελῇ εὐλογίαν ἢ ἀπειλήν.

Διὰ νὰ καταστῇ εὐλογία ἂς ἐνθυμηθῶμεν τὴν ἀνθρωπίνην ἀδελφοσύνην, ἐκφρασθεῖσαν τόσον φωτεινῶς ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ συλληφθεῖσαν ἐπίσης ἀπὸ τοὺς φιλοσόφους πολλῶν ἄλλων φυλῶν, σχολῶν καὶ θρησκειῶν. Τὸ κακὸν τρέφει μόνον τὸ κακόν. Ἡ ἀπειλὴ τρέφει μόνον τὴν ἀπειλήν. Ἡ ὑποψία τὴν ὑποψίαν καὶ τὸν συναγωνισμόν, ποὺ μεταβάλλει τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα εἰς τρομερὰν πολεμικὴν μηχανήν, διὰ νὰ τὸ καταστρέψῃ ἀντὶ νὰ τὸ ἀνυψώσῃ πρὸς τὸ θεῖον.

Ἂς πλησιάσουν ἀλλήλους οἱ ὑπεύθυνοι ἡγέται ἐν πνεύματι ἀδελφοσύνης.

Ἂς ἀπαρνηθοῦν τὴν δυσπιστίαν καὶ τὰς ἀπειλὰς πολέμου καὶ καταστροφῆς.

Ἂς διαλυθῇ ἡ δυσπιστία τῶν μὲν ὑπὸ τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας τῶν δέ.

Ἂς παραμείνῃ τέλος ὡς μόνος συναγωνισμὸς μεταξὺ τῶν ἡγετῶν ὅλων τῶν λαῶν ἡ ἁμιλλα ἐπουλώσεως τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες δυνάμεθα νὰ συμβάλλωμεν μεγάλως εἰς τὴν προσέγγισιν τῶν λαῶν ἐὰν ἐμμείνωμεν εἰς τὴν γενναιοφροσύνην τὴν ἔμφυτον εἰς πάντα πραγματικὸν Ἕλληνα.

Ἔχω πολλοὺς λόγους νὰ εἶμαι εὐγνώμων καὶ ὑπερήφανος διὰ σᾶς, τὸν λαόν μου. Ἡ συνεχὴς συμβολή σας εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς Βασιλίσσης καὶ ἐμοῦ διὰ τὴν βοήθειαν πρὸς τοὺς δυστυχοῦντας ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς μας εἶναι δι' ἐμὲ πηγὴ ἐμπνεύσεως καὶ χαρᾶς. Πιστεύω ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλος λαὸς εἰς τὸν κόσμον, ὅστις συνεισέφερεν ἐθελοντικῶς πολλὰ εἰς ἐμπρακτον ἐκδήλωσιν ἀλληλεγγύης. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει εἰσέλθει εἰς σταθερὰν ὁδὸν προόδου.

Εὔχομαι κατὰ τὸ Νέον Ἔτος ἡ πρόοδος αὕτη νὰ ἐπιταχυνθῇ. Εὔχομαι οἱ ἀγῶνες τοῦ ἡρωϊκοῦ κυπριακοῦ λαοῦ νὰ εὕρουν ταχέως τὴν δικαίωσίν των. Εὔχομαι νὰ στερεωθῇ ἡ εἰρήνη ἐπὶ τῆς γῆς. Εὔχομαι εἰς τὸν λαόν μου ἀγάπην καὶ Εὐτυχίαν».

ΠΑΥΛΟΣ Β.

Αἱ ἀντιλήψεις τῆς Τουρκίας δὲν προάγουν τὰς συνομιλίας πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ Κυπριακοῦ

Ἀρνητικὴ ἡ βρετανικὴ στάσις

ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΕΙΣ ΑΓΚΥΡΑΝ Ο κ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ἐν Ἀγκύρᾳ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Πεσμαζόγλου, ὁ ὁποῖος ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας καὶ ἐνημέρωσε τοὺς κ.κ. Καραμανλῆν καὶ Ἀβέρωφ ἐπὶ τῶν συνομιλιῶν, τὰς ὁποίας εἶχεν ἐπὶ τοῦ κυπριακοῦ μετὰ τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ζορλοῦ, ἀναχωρεῖ σήμερον ἐπιστρέφων εἰς Ἄγκυραν.

Ἀπὸ ἀγκύρους πηγὰς ἐπανελήφθη καὶ χθὲς ὅτι δὲν πρέπει νὰ βασίζωνται πολλαὶ ἐλπίδες ἐπὶ τῶν διεξαγομένων ἑλληνοτουρκικῶν συνομιλιῶν διὰ τὸ κυπριακόν. Αἱ τουρκικαὶ ἀπόψεις, τὰς ὁποίας ἐκόμισεν ὁ ἀφιχθεὶς προχθὲς ἐξ Ἀγκύρας καὶ ἀναχωρήσας πάλιν χθὲς ἐκεῖ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γ. Πεσμαζόγλου δὲν παρέχουν ἔδαφος καρποφόρων συζητήσεων. Πάντως, αἱ συνομιλίαι μετὰ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως θὰ συνεχισθοῦν ἐφ' ὅσον θὰ ἐξακολουθῇ νὰ ἐπιδεικνύεται παρ' αὐτῆς καλὴ διάθεσις.

Ὁ ἀναχωρήσας πάλιν εἰς Ἄγκυραν κ. Πεσμαζόγλου κομίζει τὴν ἀπάντησιν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως εἰς τὰς τουρκικὰς ἀπόψεις, βάσει δὲ τῶν νέων αὐτῶν στοιχείων θὰ συνεχισθῇ ἡ διερεύνησις πρὸς ἐξαγωγὴν συμπερασμάτων ἂν θὰ ὑπάρξῃ δυνατότης διὰ τὴν σύγκλισιν διασκέψεως πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ κυπριακοῦ.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ τρίτος παράγων, δηλαδὴ ἡ βρετανικὴ κυβέρνησις, μᾶλλον ἀντιδρᾷ παρὰ βοηθεῖ εἰς τὴν πρόοδον τῶν διεξαγομένων συνομιλιῶν.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς οἱ ἐνταῦθα διπλωματικοὶ κύκλοι ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ἐπιφυλακτικοὶ καὶ μᾶλλον ἀπαισιόδοξοι διὰ τὴν ἔκβασιν τῶν συνομιλιῶν.

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἐθναρχεύοντα μητροπολίτην Κιτίου Ἄνθιμον ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Εὔχομαι ὁλοψύχως ὅπως κατὰ τὴν διάρκειαν 1959 ἀρχίσῃ ζωὴ μιᾶς ἐλευθέρας Κύπρου, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἅπαντες οἱ Κύπριοι, ἁρμονικῶς συνεργαζόμενοι θὰ δημιουργήσουν συνθήκας εὐημερίας, εὐτυχίας καὶ ἀξιοπρεποῦς ἐλευθέρου βίου. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ εὐχαριστῶ ὑμᾶς θερμῶς διὰ τηλεγράφημά σας σχετικῶς μὲ ἀγῶνα μου ὑπὲρ